

Leiðrjetting

SVO óheppilega tókst til um grein með þessari fyrirsögn, sem kom í Mbl. í dag (11. jan., s. 4 og s. 6), að próförk varð ekki lesin. Mun greinin verða að meiri notum, ef menn lesa hana aftur og gæta að leiðrjettum þeim, sem hjer koma.

I.

Í miðjum kaflanum á að vera: spjespegli. 7. línum neðar hefir fallið úr; á að vera: Og ekki bætti undirsöngurinn úr. Kom mér í hug, o. s. frv. Í sama kafla síðast á að vera: að langt tekur fram jafnvel því, sem Mendelssohn, o. s. frv. Blóma vals, les: blómavals.

II.

Tilkomu mikið, les: tilkomu-mikið. Leyfar, les: leifar.

III.

Fráfórður, l. fáfróður.

IV.

Les: Hversu stórkostlegt mundi vera að sjá kvikmynd-anna framlífssögu eins og þá, sem sögð er í Sannýal, s. 46—106.

VI.

Les: Er mikill munurinn á minum stillilega lýsandi jarðstjörnum, og tindrandi sólstjörnunum, 11. línum síðar, f. dýrð heimsins, les: dýrð himnsins, 13. l. að neðan, les: og hefir þar þó verið. Og nokkrum síðar: nokkrar, stjörnur, les: nokkrar stjörnur. S. 6, greinarlök. Les: Pýþagoras, einn hinn ágætasti spekingur grískur. Og f. komist að niðurstöðu, les: komist að þeirri niðurstöðu.

Helgi Pjeturss.